

Wetenschap van Vaccinatieschade

door Catherine O'Driscoll / vertaling: Frank Bleeker
(oorspronkelijk gepubliceerd: juli/augustus 2006)

Een team van de Purdue University School of Veterinary Medicine (Opleiding voor Veterinaire Geneeskunde aan de Purdue Universiteit) heeft verschillende studies uitgevoerd¹⁻², om te bepalen of vaccins veranderingen kunnen veroorzaken in het immuunsysteem van honden, die kunnen leiden tot levensbedreigende immunogemedieerde ziekten. Zij verrichtten dit onderzoek uiteraard, omdat daar al bezorgdheid over bestond. Het onderzoek werd gesponsord door de Haywood Foundation die zelf al op zoek was naar bewijs of dergelijke veranderingen in het menselijke immuunsysteem ook door vaccins zouden kunnen worden veroorzaakt. Men vond het bewijs.

De gevaccineerde, maar niet de niet-gevaccineerde honden in de Purdue onderzoeken ontwikkelden autoantilichamen voor veel van hun eigen biochemische stoffen zoals fibronectine, laminine, DNA, albumine, cytochroom C, cardioline en collageen.

Dit betekent, dat de gevaccineerde honden – “maar niet de niet-gevaccineerde honden” – hun eigen fibronectine aanvielen, dat betrokken is bij de reparatie van weefsel, celvermeerdering en -groei en de differentiatie tussen weefsels en organen in een levend organisme.

De gevaccineerde Purdue honden ontwikkelden ook autoantilichamen tegen laminine, wat betrokken is bij vele cellulaire activiteiten, inclusief de hechting, verspreiding, differentiatie, proliferatie en de beweging van cellen. Vaccins lijken derhalve de natuurlijke intelligentie van cellen te kunnen verwijderen.

Autoantilichamen tegen cardioline worden vaak gevonden bij patiënten met de ernstige ziekte *systemische lupus erythematosus* en ook bij mensen met andere auto-immunziekten. De verhoogde aanwezigheid van anti-cardioline antilichamen wordt in sterke mate geassocieerd met bloedstolsels in het hart of de bloedvaten, met slechte stolling, bloedingen, bloedingen in de huid, verlies van de foetus en neurologische aandoeningen.

De Purdue onderzoeken ontdekten ook dat gevaccineerde honden autoantilichamen aanmaakten tegen hun eigen collageen. Ongeveer een kwart van alle eiwitten in het lichaam bestaat uit collageen. Collageen geeft structuur aan ons lichaam, zorgt voor bescherming en ondersteuning van de zachtere weefsels en verbindt deze met het skelet. Het is niet verwonderlijk dat Canine Health Concern's onderzoek uit 1997 onder 4000 honden heeft aangetoond dat zich bij een groot aantal honden, kort nadat zij waren gevaccineerd,

¹ "Effects of Vaccination on the Endocrine and Immune Systems of Dogs, Phase II", Purdue University, November 1, 1999, at <http://www.homestead.com/vonhapsburg/haywardstudyonvaccines.html>.

² See www.vet.purdue.edu/epi/gdhstudy.htm.

mobilitieitsproblemen voor deden (opgemerkt in mijn boek uit 1997: *What Vets Don't Tell You About Vaccines* – Wat dierenartsen je niet vertellen over vaccins).

Misschien wel het meest zorgwekkende dat de Purdue onderzoeken aantoonde is, dat de gevaccineerde honden autoantilichamen hadden aangemaakt tegen hun eigen DNA. Gingen de alarmbellen af? Riep de wetenschappelijke gemeenschap op tot een halt met betrekking tot het vaccinatieprogramma? Nee! In plaats daarvan staken zij hun vingers in de lucht en riepen om meer onderzoek om vast te stellen of vaccins genetische schade kunnen aanrichten.

In de tussentijd werd voor de onderzoekshonden een goed thuis gevonden, maar er heeft nooit een lange termijn vervolgonderzoek plaatsgevonden. Rond dezelfde tijd heeft de American Veterinary Medical Association (AVMA) Vaccine-Associated Feline Sarcoma Task Force (De Amerikaanse Veterinaire Medische Vereniging – Taakgroep Vaccingeassocieerde Sarcoma's bij Katachtigen) diverse onderzoeken geïnitieerd om te bestuderen waarom zich ieder jaar bij 160.000 katten in de Verenigde Staten terminale kanker ontwikkelt op de plaats waar vaccins ingespoten worden³. Het feit dat katten door vaccins veroorzaakte kanker kunnen krijgen is bevestigd door veterinaire instanties van over de hele wereld en zelfs de Britse overheid bevestigde dit via een Werkgroep, belast met de taak om onderzoek te doen naar vaccins voor honden en katten⁴, volgend op druk, uitgeoefend door Canine Health Concern. Wat denk je dat het antwoord was van de AVMA Taakgroep, veterinaire instanties en overheden? “Doorgaan met vaccineren totdat we hebben ontdekt waarom vaccins katten doden en welke katten de meeste kans lopen te sterven.”

Om het probleem wat te beperken, worden katten in Amerika in de poot of in de staart gevaccineerd. Die zijn gemakkelijk te amputeren als kanker zich voordoet. Geweldig advies, wanneer het niet jouw kat is, tussen de honderduizenden op de *'oeeps - foutje'*-lijst!

Maar met andere soorten gaat het goed – *toch?* Fout! In augustus 2003 bevatte het Journal of Veterinary Medicine een Italiaans onderzoek waaruit bleek dat honden ook vaccingeïnduceerde vormen van kanker ontwikkelen op hun injectieplaatsen⁵. We weten al dat kanker op de vaccinatieplek een mogelijk voorland voor menselijke vaccins kan zijn, omdat van het Salk poliovaccin werd gezegd dat het een apenretrovirus bevatte (door het vaccin te cultiveren op apenorganen) dat erfelijke kanker produceert. Het apenretrovirus SV40 steekt ook steeds de kop op bij menselijke kankersoorten.

Er wordt ook op grote schaal bevestigd dat vaccins een snelwerkende, meestal dodelijke ziekte met de naam auto-immuun hemolytische anemie (AIHA) kunnen veroorzaken. Zonder behandeling, maar ook vaak met een behandeling kunnen mensen binnen enkele dagen een pijnlijke dood sterven.

³ Zie <http://www.avma.org/vafstf/default.asp>

⁴ Veterinary Products Committee (VPC) Working Group on Feline and Canine Vaccination, DEFRA, May 2001

⁵ JVM Series A 50(6):286-291, August 2003.

Merck, zelf een grote vaccinproducent, stelt in The Merck Manual of Diagnosis and Therapy (het Merck handboek voor Diagnose en Therapie) dat auto-immuun hemolytische anemie veroorzaakt kan worden door gemodificeerde levend virus vaccins, zoals ook Tizard's Veterinary Immunology (4e editie) en de Journal of Veterinary Internal Medicine⁶ dit doen. De Werkgroep van de Britse overheid, die, ondanks dat deze bemand wordt door adviseurs van de vaccinindustrie die zeggen dat ze onafhankelijk zijn, bevestigden dit feit ook. Niemand waarschuwt echter de eigenaren van huisdieren voordat hun dieren worden blootgesteld aan een niet noodzakelijke injectie en maar heel weinig eigenaren wordt verteld waarom hun dieren sterven door AIHA.

Een grote verscheidenheid aan vaccin geïnduceerde ziekten

We ontdekten in ons onderzoek van 1997 ook een aantal verontrustende verbanden tussen vaccinatieactiviteiten en het begin van artritis. Onze zorgen werden versterkt door onderzoek op het menselijk gebied.

De New England Journal of Medicine bijvoorbeeld, dat het mogelijk is om het rubella (rode hond) virus te isoleren uit getroffen gewrichten van *kinderen die ingeënt zijn* tegen rode hond. Het maakte tevens melding van de isolatie van virussen uit het perifere bloed van vrouwen met een langdurige artritis, volgend op vaccinatie⁷.

Dan, in 2000 worden de bevindingen van Canine Health Concern (CHC) bevestigd, die aantonen dat polyarthritis⁸ en andere ziekten als amyloïdose⁹, dat de organen van honden aantast, in verband worden gebracht met de gecombineerde vaccins die aan honden gegeven worden¹⁰.

Er is een enorme hoeveelheid onderzoek, ondanks het gebrek aan financiering vanuit de vaccinindustrie, om te bevestigen dat vaccins een grote verscheidenheid aan schade aan de hersenen en het centrale zenuwstelsel kunnen veroorzaken. Merck heeft in het eigen Handboek gesteld dat vaccins (dat wil zeggen, haar eigen producten) kunnen leiden tot encefalitis (ontsteking van de hersenen/hersenschade), In sommige gevallen brengt encefalitis ook laesies in de hersenen en in het centrale zenuwstelsel met zich mee. Merck stelt dat "voorbeelden daarvan zijn: de encefalitis na

⁶ Duval, D. and Giger, U. (1996). "Vaccine-Associated Immune-Mediated Hemolytic Anemia in the Dog", Journal of Veterinary Internal Medicine 10:290-295.

⁷ New England Journal of Medicine, vol.313,1985.

⁸ Van Polyarthritis is sprake wanneer, ongeacht welke artritis het betreft, er vijf of meer gewrichten tegelijkertijd betrokken zijn. Het wordt meestal geassocieerd met auto-immuunziekten. Polyarthritis kan op elke leeftijd worden ervaren en is niet seksespecifiek. <http://en.wikipedia.org/wiki/Polyarthritis>

⁹ **Amyloïdose** is een aandoening bij mens en dier die gekenmerkt wordt door stapeling van amyloïd. Amyloïdose wordt gekenmerkt door extracellulaire neerslag van eiwitten in abnormale fibrillaire structuren. De stapeling kan zich beperken tot één of enkele organen of weefsels (*lokale amyloïdose*), maar kan ook generaliseerd voorkomen (*systemische amyloïdose*). <http://nl.wikipedia.org/wiki/Amylo%C3%AFdose>
See also Clin Exp Rheumatol 20(6):767-71, Nov-Dec 2002.

¹⁰ Am Coll Vet Intern Med 14:381,2000.

vaccinatie tegen mazelen, waterpokken, rode hond, pokken vaccinatie, vaccinia, en vele andere minder goed gedefinieerde virale infecties".

Toen de hondeneigenaren die deel namen aan het onderzoek van Canine Health Concern rapporteerden dat hun honden last kregen van een korte aandachtsspanne, bleek dat dit optrad bij 73,1% van de honden, binnen drie maanden na een vaccinatie. Hetzelfde percentage honden werd met epilepsie gediagnosticeerd, binnen drie maanden na een injectie (maar meestal al binnen enkele dagen). We ontdekten ook dat de eigenaren van 72,5% van de honden nerveusheid en een zorgwekkende vervreemding opmerkten, binnen drie maanden na het moment van vaccineren van hun hond.

Ik wil graag, omwille van Oliver, mijn vriend die leed aan verlamde achterpoten en die kort na een vaccinatie overleed, dat 'parese' – gedeeltelijke verlamming, wordt opgenomen in het Handboek van Merck als een symptoom van encefalitis. Dit wordt gedefinieerd als 'musculaire zwakheid, met een neurale (hersenen) oorsprong, die een gedeeltelijke of onvolledige verlamming inhoudt als gevolg van letsels op elk niveau, lopend vanaf de hersenen. Verlamming van de achterpoten is een van de mogelijke gevolgen. Encefalitis is overigens een ziekte die zich kan voordoen op een schaal van mild tot zeer ernstig en kan tevens een plotselinge dood veroorzaken.

Orgaanfalen moet ook verdacht zijn wanneer zich dit kort na een vaccinatie voor doet. Dr. Larry Glickman die als speerpunt in het Purdue onderzoek: 'biochemische veranderingen bij honden na vaccinatie' onderzocht, schreef in een brief aan Cavalier Spaniël fokster Bet Hargreaves:

"Onze doorlopende studies aan honden tonen aan dat er, volgend op routinevaccinaties, een aanzienlijke stijging te zien is in de niveaus van antilichamen die honden aanmaken tegen hun eigen weefsel. Van sommige van deze antilichamen is aangetoond dat zij zich keren tegen de schildklier, bindweefsel zoals dat aangetroffen wordt in de hartkleppen, rode bloedcellen, DNA, et cetera.

Ik geloof dat de conditie van het hart van Cavalier King Charles Spaniëls het eindresultaat kan zijn van herhaalde vaccinaties met vaccins die weefselweekverontreiniging bevatten en zorgen voor een progressieve immuunrespons, gericht op het bindweefsel in de hartkleppen. De klinische manifestaties lijken meer uitgesproken bij honden met een genetische predispositie [hoewel] de bevindingen in het algemeen van toepassing zijn op alle honden, ongeacht het ras."

Ik moet hier vermelden dat Dr. Glickman van mening is dat zij een noodzakelijk kwaad zijn, maar dat veiliger vaccins ontwikkeld moeten worden.

Sluit je ondertussen gewoon aan in de rij om je hond, kat, paard en kind Russisch roulette te laten spelen omdat wetenschappers zeggen dat je dit zou moeten doen.

Vaccins stimuleren een ontstekingsreactie

Het woord 'allergie' is een synoniem voor 'gevoeligheid' en 'ontsteking'. Het zou, op rechten, ook een synoniem moeten zijn voor het woord 'vaccinatie'.

Dit is wat vaccins doen: ze sensibiliseren een individu (maken hem allergisch) in een proces om hem te dwingen om antistoffen te ontwikkelen, om zo een ziektedreiging te bestrijden. Met andere woorden: het is bevestigd en geaccepteerd dat het lichaam – als onderdeel van het vaccinatieproces – zal reageren met een ontsteking. Dit kan kennelijk tijdelijk of langdurig zijn.

Holistische artsen en dierenartsen weten dit al meer dan honderd jaar. Zij spreken over een groot aantal ontstekings- of '-itis' ziekten die zich kort na een vaccinatie voordoen. Vaccins storten veel individuen in feite in een staat van allergie. Nogmaals, dit is een stoornis die varieert van mild tot plotseling fataal. Anafylactische shock is het ergste gevolg: dit betekent dat, wanneer een persoon een zware allergische reactie op een vaccin vertoont, deze zal overlijden als hij niet binnen enkele minuten adrenaline of een equivalent daarvan toegediend krijgt.

Er zijn personen met een genetisch 'defect' die een 'vaccin uitdaging' niet goed kunnen weerstaan. Dit zijn mensen (en in dit geval zijn dieren ook mensen), die defecte B- en T- cel functies hebben geërfd. B- en T- cellen zijn onderdelen binnen het immuunsysteem die vreemde indringers kunnen identificeren en vernietigen. Zij houden de gegevens van de indringer in het geheugen, zodat zij in de toekomst ook geen schade kunnen aanrichten. Echter, waar het ontstekingsreacties betreft, reageert het immuunsysteem te heftig en veroorzaakt ongewenste effecten, zoals allergieën en andere vormen van ontstekingen.

Merck waarschuwt in zijn Handboek dat patiënten met, of uit families met B- en/of T- cel immuun defecten geen vaccins met levend virus zouden mogen ontvangen vanwege het risico op ernstige of fatale infecties. Elders worden kenmerken genoemd van immunodeficiëntie, als: voedselallergie, inhalatie-allergieën, eczeem, huidaandoeningen, neurologische beschadigingen en hartaandoeningen. Met andere woorden: mensen met dergelijke aandoeningen kunnen overlijden als zij een vaccin met levend virus ontvangen. Hun is gewoon niet voldoende in staat om een gezonde reactie op een virale aanval van gemodificeerde, levend virus vaccins te garanderen.

Gemodificeerd Levend Virus (MLV) vaccins vermenigvuldigen zich in een patiënt totdat een immuunreactie wordt veroorzaakt. Als er geen verweer wordt gestimuleerd, blijft het vaccin zich vermenigvuldigen totdat de patiënt juist *die* ziekte krijgt waartegen het vaccin hem zou moeten beschermen.

Aan de andere kant kan een verstoorde immuunrespons leiden tot inflammatoire aandoeningen zoals: artritis, ontsteking van de alveolesklier, ontsteking van de dikke darm, ontsteking van het hersenweefsel en een willekeurig aantal andere auto-immuunziekten zoals kanker en leukemie, waarbij het lichaam haar eigen cellen aanvalt.

Een nieuwe theorie waar Gary Smith, student aan de Open Universiteit op stuitte, legt uit wat holistische artsen al heel lang zeggen. Hier volgen enkele uitspraken van holistische dierenartsen met betrekking tot hun patiënten: Dr. Jean Dodds: "Veel dierenartsen voeren

de huidige problemen met allergische en immunologische ziekten terug op de introductie van MLV vaccins...¹¹”

Christina Chambreau, DVM (Doctor of Veterinary Medicine): “Routinematige vaccinaties zijn mogelijk de ergste dingen die we onze dieren aandoen. Zij veroorzaken allerlei ziekten, maar niet zodanig dat zij rechtstreeks in verband gebracht worden met het vaccin¹².”

Martin Goldstein, DVM: “Ik denk dat vaccins... vandaag de dag de voornaamste moordenaars zijn van honden en katten in de Verenigde Staten¹³.”

Dr. Charles E. Loops, DVM: Homeopathische dierenartsen en andere holistische therapeuten houden al geruime tijd vol dat vaccinaties meer kwaad dan goed doen¹⁴.”

Mike Kohn, DVM: “Als reactie op deze [vaccin]schendingen, vindt er een toename plaats van auto-immuunziekten (met als deel daarvan de allergieën), epilepsie, neoplasie [tumoren], maar ook gedragsproblemen bij kleine dieren¹⁵.”

Een theorie over ontstekingen

Gary Smith legt uit wat oplettende zorgverleners al heel lang zeggen, maar misschien hebben zij niet begrepen waarom hun opmerkingen hen ertoe leidden om het te zeggen. Zijn theorie veroorzaakt overigens een enorme opschudding in het heilige van het wetenschappelijke heiligdom. Sommigen geloven dat zijn theorie zou kunnen leiden tot een remedie voor vele ziekten, waaronder kanker. Voor mij verklaart het, waarom het vaccinproces inherent daaraan twijfelachtig is.

Gary bestudeerde ontstekingen, als onderdeel van zijn studie, toen hij stuitte op een theorie die zo uitzonderlijk was, dat deze gevolgen zou kunnen hebben voor de behandeling van vrijwel iedere ontstekingsziekte – inclusief de ziekte van Alzheimer, de ziekte van Parkinson, reumatoïde artritis, en zelfs HIV en AIDS.

Gary's theorie zet vraagtekens bij de ontvangen wijsheid dat wanneer een persoon ziek wordt, de ontsteking die ontstaat rond het besmette gebied helpt om het te helen. Hij beweert nu, dat de ontsteking het lichaam in werkelijkheid verhindert om een vreemde substantie waar te nemen en daarom dient als schuilplaats voor de indringers. De ontsteking treedt op wanneer risicocellen receptoren produceren met de naam All (ook bekend als angiotensine-II-type 1 receptoren). Hij stelt dat At1 een receptor is die balans zoekt. At2 wordt geacht een ontsteking uit te schakelen, maar bij de meeste ziekten gebeurt dit niet.

¹¹ Dodds, Jean W., DVM, "Immune System and Disease Resistance", op <http://www.critterchat.net/immune.htm>.

¹² Wolf Clan magazine, April/May 1995.

¹³ Goldstein, Martin, The Nature of Animal Healing, Borzoi/Alfred A. Knopf, Inc., 1999.

¹⁴ Wolf Clan magazine, op. cit.

¹⁵ ibid.

“Kanker wordt omschreven als de wond die nooit geneest,” zegt hij. “Alle ‘succesvolle’ kankers zijn omgeven door een ontsteking. Algemeen wordt aangenomen dat dit een reactie van het lichaam is om te proberen de kanker te bestrijden, maar dit is niet het geval.”

“De ontsteking is niet veroorzaakt door het lichaam dat probeert de infectie te bestrijden. Het is in werkelijkheid het virus of de bacterie die moedwillig een ontsteking veroorzaakt om zich zodoende te verschuilen voor het immuunsysteem¹⁶ [nadruk door auteur].

Als Gary gelijk heeft, dan is het ontstekingsproces, dat zo vaak door vaccins gestimuleerd wordt, niet, zoals tot nu toe aangenomen, een noodzakelijk aanvaardbaar teken. In plaats daarvan kan het een teken zijn dat de virale of bacteriële component of het adjuvans in het vaccin (dat, omdat het een vreemd eiwit bevat, door het immuunsysteem wordt gezien als een indringer), het winnen door zich te verschuilen.

Als Gary het bij het juiste eind heeft door te geloven dat de ontstekingsreactie niet beschermend is, maar een teken dat een invasie plaats vindt onder dekking van de duisternis, zijn vaccins zeker niet de vrienden die we dachten dat ze waren. Het zijn sluipmoordenaars die in dienst van de vijand werken. Dierenartsen en artsen handelen onwetend als collaborateurs. Erger nog, wij, verzorgers van onze dieren en ook ouders, betalen nota bene artsen en dierenartsen om onwetend onze geliefden te verraden.

Mogelijk zijn vaccins de stealthbommen van de medische wereld. Ze worden gebruikt om indringers binnen de kasteelmuren te katapulteren, waar ze grote schade kunnen aanrichten waar niemand van ons wijzer van wordt. Dus in plaats van met open vizier virale ziekten als de griep, mazelen, bof en rode hond te ervaren (en in het geval van honden, het parvovirus en hondenziekte) staan we het virussen toch al toe te winnen – maar kanker, leukemie en andere ontstekings- of auto-immuunziekten nemen hun plaats in.

De definitieve belediging

Alle 27 veterinaire opleidingen in Noord Amerika hebben hun protocollen voor het vaccineren van honden en katten gewijzigd volgens de volgende richtlijnen¹⁷; in de praktijk echter, zijn dierenartsen nauwelijks geneigd naar deze gewijzigde protocollen te luisteren en officiële veterinaire instanties in het Verenigd Koninkrijk en in andere landen negeren de volgende feiten:

De immuunsystemen van honden en katten zijn volledig volwassen wanneer zij zes maanden zijn. Indien een gemodificeerd levend virusvaccin wordt toegediend na de zesde maand, zorgt het voor immuun opbouw en kan dit goed zijn voor het dier. Als een jaar later weer een MLV vaccin wordt gegeven zullen de antilichamen van het eerste vaccin de antigenen van het tweede vaccin neutraliseren en is er weinig tot geen effect. De antilichaam titer wordt niet versterkt, noch worden er meer geheugencellen opgewekt.

¹⁶ Journal of Inflammation 1:3,2004, op <http://www.journal-inflammation.com> inhoud/1/1/3.

¹⁷ Klingborg, D.J., Hustead, D.R. and Curry-Galvin, E. et al., "AVMA Council on Biologic and Therapeutic Agents' report on cat and dog vaccines", Journal of the American Veterinary Medical Association 221(10):1401-1407, November 15,2002, <http://www.avma.org/policies/vaccination.htm>.

Niet alleen zijn de jaarlijkse 'boosters'- aanjagers onnodig, maar zij stellen huisdieren bloot aan mogelijke risico's als allergische reacties en immuun gemedieerde hemolytische anemie.

In gewone woorden: veterinaire opleidingen in Amerika, plus de Amerikaanse Veterinaire Medische Vereniging hebben studies bekeken naar hoe lang vaccins 'werkzaam' zijn en hebben aangekondigd dat jaarlijkse vaccinatie onnodig is¹⁸⁻¹⁹⁻²⁰⁻²¹.

Verder heeft men toegegeven dat vaccins niet zonder gevaar zijn. Dr. Ron Schulz, hoofd van de afdeling pathobiologie van de Universiteit van Wisconsin en lichtend voorbeeld op dit gebied, heeft dit al sinds de jaren tachtig zeer beleefd tegen zijn veterinaire collega's verteld. Ik verkondig dit ook gedurende de afgelopen twaalf jaar. Maar verandering laat al zo lang op zich wachten en intussen sterven er ieder jaar onnodig honderdduizenden dieren.

Het goede nieuws is, dat duizenden dierenvrienden (maar niet genoeg) gehoord hebben wat wij vertellen. Leden van Canine Health Concern van over de hele wereld gebruiken echt voedsel uit de Natuur als de beste ziektepreventie en mijden de bewerkte voeders voor gezelschapsdieren en minimaliseren het vaccinrisico. Sommigen van ons, waaronder ikzelf, hebben ervoor gekozen om onze huisdieren helemaal niet te laten vaccineren. Onze beloning is een gezonde hond, die lang leeft.

Het heeft maar een paragraaf gekost om je het goede en eenvoudige nieuws te vertellen. De dankbaarheid die ik iedere dag voel als ik mijn gezonde honden omhels, strekt zich uit vanuit het diepste van de aarde tot het universum en zelfs ver daarbuiten.

Over de auteur:

Catherine O'Driscoll leidt Canine Health Concern, dat actie voert en tevens een opleidingsprogramma levert aan de Foundation in Canine Healthcare. Zij is de schrijfster van *'Shock to the System'* (2005), de bestseller *'What Vets Don't Tell You About Vaccines'* (1997, 1998) en *'Who Killed the Darling Buds of May?'* (1997; gerecenseerd in NEXUS 4/04). Zij woont met haar partner Rob Ellis en drie Golden Retrievers, Edward, Daniel and Gwinnie, in Schotland en geeft over de hele wereld lezingen over de gezondheid van honden.

Neem voor meer informatie contact op met:

Catherine O'Driscoll

Canine Health Concern

PO Box 7533

Perth PH2 1AD

Scotland, UK

Email: catherine@carsegray.co.uk

Website: <http://www.canine-health-concern.org.uk>.

¹⁸ ibid.

¹⁹ Schultz, R.D., "Current and future canine and feline vaccination programs", Vet Med 93:233-254,1998

²⁰ Schultz, R.D., Ford, R.B., Olsen, J. and Scott, P., "Titer testing and vaccination: a new look at traditional practices", Vet Med 97:1-13, 2002 (insert).

²¹ Twark, L. and Dodds, W.J., "Clinical application of serum parvovirus and distemper virus antibody titres for determining revaccination strategies in healthy dogs", J Am Vet Med Assoc 217:1021-1024,2000.